

קדמה אחת מצאו בבית המטבחיים אילה לעזות
 אחר הלחיתם מחט בקיבה אחת מן הקיבות המולכות
 הנח והנח ובחורות לעז הקיבה נודע בירור להם
 מן כחמה לחסלה כראוי אך לא נודע מאילו כחמה
 היא והמוכר אחר מכרת כמה כחמות אלה אחת
 ואלה אחת והבאר הוציאו כבר והביאו אל המנהל
 ובו לבחיתם הבה מוכרים בלר לחסלה איל בתוך
 חנות לון ולחם חם כבר מכרו חתיכות מן הבאר
 להביאו להם חיות ולחם נצריהם מלחיתם
 בדרכ אלהים בלר בבתי הקונ'ם מהם גמ' חכינו
 אילו נלחם כבר את מאכלן עם הבאר ובלון אלהם
 בקדירה ועתה באה הלילה אל המורה להורות כדת מה
 לעלות בקדון לה

תשובה

לנני במלך אמה עזר טריפות לעמרו אלה מסיני ומד
 מינייהו ייבה לנקבה ואם יל נקב באחד מן האלקים
 אפולר בקצת מקומות בגוף דאילכל סתמה וכעין כל
 אחר רק חלק טהור סותם טמא אילו סותם ואפולר
 מדבר ללית [חזין מטא] ולח' תניא את כל חלק המכסה
 את הקרב אלהים חלק לעז גבי הדקין ד' ר' ילמעאל ר' א'
 אלהים ח' לעז גבי הקיבה ואסילנא דאילפוק דר' אר'ע
 ודר'ע אר'ע ואמרין דאקלחא כ'ע [כאמר בני בבל ובני
 מצריה] לא פליגי דאסור כי פליגי דאיתרא אילכא באמרי
 בדאיתרא כ'ע לא פליגי דלרי כי פליגי בדאקלחא ובר'ע
 לקיבה עלויה כקלח ומבחוץ קרי דאקלחא ומבפנים
 אעילול קרי דאיתרא חב' אבא הרמב"ם כתב בפ"ל מהמ"א
 בדאיתרא הוא חוט מלוק כמו יתר וכתב קל' דק"ל
 כ'ילנא קמא אחמרא וכ'ע כל הכוסקים בדאקלחא אסור
 מן התורה ומלמע' מדברי הר"ע אג"מ הוא פסן כוונתה
 ומוכח בלמ' דבין בקא אלו מדקין אסורי איה אלא ממנהגא
 וסובר הר"ע לזין אנו נצריהם אחר בין בקא במנהגות
 אלהם ללן מן הדין ואכ"פ פסן דאיתרא לרי וכ'ע הרמב"ם
 בפ"ל מהמ"א אך אנו בגלילות האל נחלין בו איסור בבין
 בקא כקדמה הרב"ם בס' ס"ד בקיצור תוכן המקומות
 בל"ס ובוסקים האלייכים לענין לה ודיו
 ממהו אע"ג דדאיתרא אסור לני ממנהגא דבין בקא
 בקא זאת איפסקה חילכותא בל"ע יוד' ריל סי' מ"ח לאס

כדאוי אלא אלף בדוקה ונמצאת פלרה להרי אחר לחיטה אחודה
אין חותמין בחותמה פלרות ואילו היין עולין בן הרבה פעמים
יבאו לידי טעות ומטול אלא וצאני היו סוקרים להבהמה אלה בקיבה
עלה נמצאת ריעותא פלרה היתה עד באילתה הוי מחטא ועל
הספן ואכן אין אהללות דלא מאי הוי בהמה כבר נטרפה ע"י מוס אחר
ות אין אהללות דלא מאי הוי מחטא קודם לבא אל הקיבה נקב אברה
אחרים ואולי בא מחלל המולך באחזקין ריעותא לא מחזקין
ועלה נחל איך נפסן הדין בספן מחיים ספן לאחר לחיטה
מכירים מחיה דל האל בחולין סיבהמה... לחטה בחזקת
הית עומדות עד לודע אן כמה נטרפה כגון בא זאב ונכא בת מעים
והחזיק להן נקובין אל אין חולין דבמקום נקב נמי איננה
דמא היכא דמאלמלא יביה דבמלא [חולין מלא] תלין אהל ופלרה
ודב הכוסקים וכתב הרמ"א בס"ד ס"א בהמה וז"ל כל מקום
לאין יכולין אהללות אצלם לאחר לחיטה אצלם אהל טריות ליל
אן בדוקה אמר לא בדוקה או לאין יכולין לבדוק הרי הוא כספן טרפה
ואוסרין אותה ולא אמרין לחטה הותרה אלא בדבר אונס
אחר אצלם ריעותא לאחר לחיטה דלא יצאת מחזקת מחיים
ע"י וע' בד"מ סוף סי' א"ו ובצנן המה יל פולחמא דרבוותא ולא
אביא כון כל ריעותא להרי האל בס"ד ס"ג להביאם באריכות
[וע' גם עמ"ל במה סימן] דע אכמה גדולים סוקרים דמחזקין
בהמה בחזקת פלרות אף כלעלדה ריעותא מחיים דמי
ימר דודאי הוי איסורא וגם בזה אחזקין ריעותא לא מחזקין
אבל אליבן גיסא מחמירו דמים וכן לאמיס ויל מחמירין כולי
האי דאפי' בספן ליל אהללות לאחר לחיטה נעלה ג"כ אפעמים
אסור ולא נאמר לחטה הותרה אלא במקום ליל אהללות בהית
הנראה אפי' ע"ל מל באריכות והעלה האל דמיכא דההית
לכיה טפ תלין אפי' מחיים אקלא ואם האיסור לכיה טפ
תלין אחמרא אא"כ יל דגמיס אדבר אצלם לאחר לחיטה
והיכא דהאיסור וההית תבוייהו לויס תלין אקלא בהפסד
מרוקה

והנה מחט בקיבה או לכיה להמא נכנס תמלה
בכיס ובסוף הכיס אקורין פאנק עלוי כבובע וקרוי
בית הכוסות והמאכל נכנס מבית הכוסות להמסס
ומהמסס אקבה [ע' כיל סי' מ"ח] ומאלי טעמא לא כתבו
הראשונים מאות מדין מחט בקיבה לכו נטרפה בהמה
ואם באמת מחט האל בדקן רחוקה כ"כ עד להגיע סוף סוף

אז הניקה את צדיק בא להבהמה תהי טריפה ע"ז חזא אפלה איהו
מונח בתא הניקה או אפי' תמוה ואין בו קד' או תלודה ואפי' נקב
מפואל אפי' החלק לעז הית סותם לרה הוא בוצאי הית אפי' כיו
טפי מאיסור במחט לעצמו בקנה ובהכרעת הלך תליק אקלא
אפי' מחייט אכן בקד סמכין אפי' הלך אקלא חיט בואו און
יכולין לעמוד על הדבר מאן אחר כך נמצא כך היה ואולי
למחר למטה נקב המחט

מכל אפי' אחר עיון דין און חטון אהנק ילן או איל חלודה
במקום המחט - ואפי' דעת המומחית והמוחזקת אפלי אפסמים
אפי' לה - אז ובואי הורע כח החזקה אפי' עתה יודע
אין במה נפרטה הבהמה אפי' בקיבתה נמצא המחט
ועתה נקוד מה אחרות בפלון לה

ידוע דבכמה מקומות בל"ס אין קליק בידון בלא דאמור
דבק לא בת דובא אלא דין קבוע ואפי' אורחא אכטוב
באן דמאי דאמריין לא קבוע כמחצה על מחצה דמי הוי קין
אחמרא בן אקלא ע' כעבות טי דלם מייטא דמי תוסכטא
דטחנות פ"ו מ"ד ודילא דהק מחמיתא מייטא בט' ארזים ונפרד
אחד ונתן פיל אחד מהם בלוח הית ספיט טמא בלוח
הרביט ספיט טמא טמא כמחצה דמי קלא דמי לאו כמחצה
דמי אין טאן ספיט טמא אלא ודמי טמא דמי חובא ארזים
[כך פלג' למ] ובנמצא האק אחד חרוב דאמריין לא דכריל
חרובא הוא דכריל ורובא ארזים נקמו ואחמרא ובסיפיה דהק
ברייטא איכא אלמעיין קבוע אחמרא ורובא אקלא דמי מברייטא
דט' חנויות הידועה מכמה סוגיות בלג' דילן און בבבא חנהסיטא
אחז אפי' בו דין קבוע אחמרא אק ביכולא דמי אקליט צ' ד' ילאון
לח בבות דברייטא צו ילא אקלא וסיפיה אחמרא בלג' האלון
ט' חנויות מוכרות בלג' נבילא ואחת מוכרת בלג' אחוסה נבילא
אז חול נמצא חולבן אחר חרוב חלע חנויות מוכרות בלג'
אחוסה ואחת מוכרת בלג' נבילא נבילא אז חול נמצא
חולבן אחר חרוב ולם מנפסח דברייטא יוצא לצורתה צו
יותר מקורות היא

אק נחזור אע"פ
כתב האור בס' ק" בלג' מ' אק בלג' מן המחלוקין
אפי' חתירה הי' ואח' נמצאת טריפה במחלוקין ולא נודעו
חתיכות הטריפות בין אפי' חתירה וטמא אפי' יודע
מאליה מין אק לא מה אקמו מחלוקין קודם לעצמא
הטריפה מותר לא נכל בהן הספן בקבוע אלא לאחר

ומחילא לעוסור דן מה לעלך אפוד העל לבושתי הקביל
בהמות מקהמות לואי המופרים כפועל ולכן אסור אפוד
העל אפוד מאונק הקהמות עוד אישודים וקדש אונאי לעם
נפדים לוהטים בקיט המטבחים כדנין דמאטטא וקב
יפל היטא אפוד מה לעלך אנפדים הן מופרים בן
בעלי קיטט מין כלאן הפסד קב